

I když má malé dítě rýmu a hodně špatně se mu dýchá, za nic na světě si nenechá vyčistit nos! „Bude se ti líp dýchat...!“

Jenže pro malé dítě měřítkem všeho je, jestli je mi něco právě teď příjemné či nepříjemné! A čištění nosu je nepříjemné! Jak hloupé – dětinské – krátkozraké... říkají si dospělí okolo.

My sice jasně biblicky víme, že bychom s lidmi kolem sebe „měli sdílet Dobrou zprávu“, protože to může rozhodnout o jejich věčnosti, nicméně po celé desítky let v tom nic neděláme. Je nám to totiž nepříjemné. Když se někoho z věřících zeptáš, co je na tom sdílení tak nepříjemné, jako hlavní důvod se ukáže, že by nám to „mohlo být nepříjemné“.

Někteří věřící pak sice s uctivostí poznamenají, jak to na tom tréninku máme docela „hezky promyšlené“, nebo že „to na ty nevěřící možná i nějak funguje“, ale přesto velmi těžce překonávají svoji neochotu cokoli si jen vyzkoušet, jen se něco učit; natož pak vyjít ven a praktikovat to s reálnými lidmi ve svém okolí.

Právě teď je jim to totiž nepříjemné! A domnívají se, že kdyby vyšli, mohlo by jim to být ještě víc nepříjemné.

Chápu, sám jsem tam byl. Dlouhá léta jsem se taky nechtěl nic učit, natož pak s nejistým výsledkem něco zkoušet s lidmi tam venku. Dneska si říkám: Jak jsem byl hloupý, dětinský, krátkozraký... Když jsem vyšel ze svého pohodlí, desítky lidí se postupně vydaly na cestu za Pánem Ježíšem!

Pokročíš k dospělosti? Budeš se řídit tím, co je v životě důležité, a nejen tím, co je momentálně příjemné či nepříjemné? A pomůžeš i dalším věřícím, aby dozráli?